SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 371

1960
మార్చ్, 24

మేనేజ్ మెంట్ ఆఫ్ కైర్బెట్ట ఎస్టేట్, కోటగిరి
Vs.
రాజమాణిక్కం మరియు ఇతరులు.
(P.B.గజేంద్రగడ్కర్ మరియు K.C. దాస్ గుప్తా, న్యాయమూర్తులు)

చట్టం :
పారిశ్రామిక వివాదం--లే-ఆఫ్ పరిహారం- కార్మికుల అలజడుల కారణంగా డివిజన్ మూసివేయడం--లాక్-అవుట్--తర్వాత డివిజన్ పునఃప్రారంభం--లే-ఆఫ్ పరిహారం కోసం క్లెయిమ్--లాక్-అవుట్ మరియు లే-ఆఫ్ , వ్యత్యాసం-- పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947--(14/1947), ss. 2(l), 2 (kkk), 25C, 25E(iii), 33C.

అప్పీలుదారు మేనేజర్‌పై కార్మికులు హింసాత్మకంగా దాడి చేశారు, దాని ఫలితంగా అతనికి తీవ్ర గాయాలు అయ్యాయి. దిగువ డివిజన్‌లోని కార్మికులు ఆ డివిజన్‌లో పనిచేస్తున్న అప్పీలుదారు సిబ్బందిని కూడా అక్కడ పనిచేస్తే చంపేస్తామని బెదిరించారు. అందువల్ల తదుపరి నోటీసు వచ్చేవరకు డివిజన్ మూసివేయబడుతుందని అప్పీలుదారు ప్రకటించవలసివచ్చింది. తదనంతరం లేబర్ ఆఫీసర్ ముందు రాజీ ఫలించి , డివిజన్ మళ్లీ ప్రారంభించబడింది. పారిస్త్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947 నందలి సెక్షన్ 25 C క్రింద దిగువ డివిజన్ మూసివేసిన కాలానికి లే-ఆఫ్ పరిహారం కోసం కార్మికులు క్లెయిమ్ చేశారు . ఎందుకనగా దిగువ డివిజన్‌ను మూసివే త, యాజమాన్యం వారి స్వంత కారణాల వల్ల ఆ కాలంలో ఆ డివిజన్ నడపడానికి ఎంచుకోలేదు. అన్య కారణాలతో సహా . అప్పీలుదారు యొక్క సమాధానం ఏమిటంటే, విభజనను మూసివేయడం అనేది లాక్-అవుట్‌గా పరిగణించబడుతుం దని, అట్టి పరిస్థితులలో ఆ చర్య పూర్తిగా సమర్ధనీయమని కావున కార్మికులకు ఎటువంటి లే-ఆఫ్ పరిహారం క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హత లేదని.

నిర్ణయం ; (1) లాక్-అవుట్ భావన తప్పనిసరిగా లే-ఆఫ్ నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది మరియు వ్యాపారాన్ని మూసివేయడం అనేది పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం , 1947 నందలి సెక్షన్

2(I) కింద లాక్-అవుట్ అయినప్పుడు దానిని పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 నందలి సెక్షన్ 2 (kkk) 372 లోని 2(1) కింద లే-ఆఫ్ పరిధిలోకి తీసుకురావడం అసాధ్యం . (2) చట్టం యొక్క 2 (kkk).

(2) S. 2 (kkk) లో "ఏదైనా ఇతర కారణం" అనే వ్యక్తీకరణ అంటే ఆ విభాగంలో ఇప్పటికే పేర్కొన్న కారణాలతో అనుబంధంగా లేదా సారూప్యమైన ఏదైనా కారణం .

JK హోసిరీ ఫ్యాక్టరీ v. లేబర్ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు మరొకరు , AIR 1956 అలహాబాద్ 498, ఆమోదించబడింది.

(3) కేసు వాస్తవాలపై సమర్థించబడిన లాక్-అవుట్ , లే-ఆఫ్ కాదు మరియు అందువల్ల కార్మికులు ఎటువంటి లే-ఆఫ్ పరిహారం క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హులు కారు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 91/1959.

RP నెం. 35/1958లో కోయంబత్తూరులోని లేబర్ కోర్ట్ యొక్క మార్చి 24,1958 నాటి నిర్ణయం నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేయ బడింది.

అప్పీలుదారు కోసం జిబి పాయ్ మరియు సర్దార్ బహదూర్.

ప్రతివాదులకై ఎం.కె. రామమూర్తి, టి.ఎస్. వెంకటరామన్.

1960, మార్చి 24 న కోర్టు తీర్పును ప్రకటించినది.

కోయంబత్తూరు లోని లేబర్ కోర్టు కోయంబత్తూరు లోని కైర్ బెట్టా ఎస్టేట్ యజమాన్యమును , జులై 28, 1957 నుండి సెప్టెంబర్ 2 , 1957 వరకు , పతివాదులు-కార్మికులకు , లే-ఆఫ్ పరిహారం కింద చెల్లించాలని , పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం 33 C(2), 1947 XIV కింద లేబర్ కోర్టులో ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదుపై జారీ చేసిన ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ప్రస్తుత అప్పీలు.

ప్రతివాదుల ఫిర్యాదుకు దారితీ సిన ముఖ్యమైన వాస్తవాలను ప్రారంభంలో క్లుప్తంగా పేర్కొనాలి. జూలై 26, 1957న, అప్పీలుదారుని మేనేజర్ శ్రీ రామకృష్ణ అయ్యర్‌పై అప్పీలుదారు

కార్మికులు కొందరు దాడి చేశారు. అతను ఆరు ఫ్రాక్చర్లకు గురయ్యాడు మరియు ఒక నెల పాటు కూనూర్ మరియు మద్రాసు ఆసుపత్రిలో ఉండవలసి వచ్చింది. కెల్సో డివిజన్‌గా పిలువబడే డివిజన్‌లో పనిచేస్తున్న అప్పీలుదారు సిబ్బందిని కూడా కార్మికులు బెదిరించారు. ఈ బెదిరింపుల ఫలితంగా ముగ్గురు సిబ్బంది దిగువ డివిజన్ కు వెళ్లడానికి భయపడుతున్నట్లు జూలై 27, 1957న అప్పీలుదారుకు లేఖ రాశారు. డివిజన్ మరియు వారి జీవితాలు ప్రమాదంలో ఉన్నందున వారు అక్కడ పని చేయడం అసా ధ్యమని లోయర్ డివిజన్‌లో పని చేస్తే చంపేస్తామని లోయర్ డివిజన్‌లోని కార్మికులు తమను బెదిరిస్తున్నారని తెలిపారు. దాని సిబ్బంది నుండి ఈ సమాచారమును స్వీకరించిన తరువాత , అప్పీలుదారు అదే రోజున కెల్సో డివిజన్ ఆ రోజు నుండి తదుపరి నోటీసు ఇచ్చేవరకు మూసివేయబడుతుందని తెలియజేశారు. ఈ నోటీసులో మేనేజర్‌పై జరిగిన క్రూరమైన దాడిని మరియు దిగువ డివిజన్‌లో పని చేసే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవటానికి ఇష్టపడని ఫీల్డ్ సిబ్బందిపై బెదిరింపులను ప్రస్తావించారు. కెల్సో డివిజన్‌ను సెప్టెంబరు 2, 1957 వరకు మూసివేసినట్లు తెలుస్తోంది, ఇది ప్రారంభించిన తేదీ వరకు , లేబర్ అధికారి ముందు రాజీ ఫలితంగా , ప్రతివాదులు ఇకమీదట ఇబ్బంది ఉండదని హామీ ఇచ్చారు. జూలై 28 నుండి సెప్టెంబరు 2, 1957 మధ్య కాలంలో డివిజన్ మూసివేయబడిన కాలానికి లేఆఫ్ కోసం దావా వేయబడింది.

డివిజన్ మూసివేయబడిన వెంటనే ప్రతివాదులు లేబర్ కోర్ట్ (నం. 43/1957) సెక్షన్ 33 A కింద ఫిర్యాదు చేశారు . నోటీసు లేదా విచారణ లేకుండా తమ పనిని చేయకుండా ఆపివేసినట్లు వారు ఆరోపించిన మరియు తిరిగి వేతనాలు మరియు సేవ యొక్క కొనసాగింపుతో పునరుద్ధరణ ఉత్తర్వును క్లెయిమ్ చేసారు . ఈ ఫిర్యాదు విచారణలో అప్పీలుదారు ప్రశ్నలోని మూసివేత లాక్-అవుట్ అని మరియు ఇది సెక్షన్ 33 లోని క్లాజులు ఎ మరియు బి కింద కార్మికుల పక్షపాతానికి సేవా షరతులను మార్చడానికి లేదా అది విడుదల లేదా తొలగింపు లేక వేరువిధంగా శిక్షను ఏర్పరచలేదని ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేవనెత్తారు. కాబట్టి పిటిషన్ అసమర్థమైనది. ఈ ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేబర్ కోర్ట్ సమర్థించింది మరియు తదనుగుణంగా నవంబర్ 30, 1957న ఫిర్యాదు కొట్టివేయబడింది.

ఆ తర్వాత ప్రతివాదులు జనవరి 31, 1958న సెక్షన్ 33 C కింద ప్రస్తుత ఫిర్యాదును దాఖలు చేశారు. చట్టం యొక్క. ఈ ఫిర్యాదులో ప్రతివాదులు జూలై 28 నుండి సెప్టెంబరు 2, 1957 వరకు "ఎస్టేట్ యొక్క లాక్-అవుట్ ప్రకటించడం ద్వారా" పనిని తిరస్కరించారని మరియు వారి స్వంత కారణాల వల్ల యాజమాన్యం చేసిన దావా ఏమిటంటే పేర్కొన్న రోజులలో డివిజన్‌ను నడపడానికి

ఎంపిక చేసుకోకుండా మరియు ప్రతివాదులను తొలగించినట్లయితే , ప్రతివాదులు చట్టం యొక్క సెక్షన్ 25C కింద లే–ఆఫ్ పరిహారం క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హులు. ఈ ఫిర్యాదుకు వ్యతిరేకంగా అప్పీలుదారు అనేక వివాదాలను లేవనెత్తారు , ఫిర్యాదు కింద అసమర్థమైనదని దాని తరపున కోరారు . లేబర్ కోర్టుకు సెక్షన్ 33 C కింద దానితో వ్యవహరించే అధికార పరిధి లేదు. డివిజన్ ను మూసివేయడం అనేది పరిస్థితులలో ఒక లాక్–ఔట్ అని కూడా వాదించారు. ఆ పరిస్థితులలో ఖచ్చితంగా సమర్థించబడింది మరియు ప్రతివాదులు ఎటువంటి లే–ఆఫ్ పరిహారం క్లెయిమ్ చేయడానికి అర్హులు కాదు. అధికార పరిధి లేదన్న ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని లేబర్ కోర్టు తిరస్కరించింది మరియు ఫిర్యాదు కింద 33 C సమర్థమైనదని పేర్కొంది . మెరిట్ ల ఆధారంగా అది ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఉన్నట్లు గుర్తించింది మరియు అందువల్ల ప్రశ్నార్థక కాలానికి సంబంధించిన లే–ఆఫ్ నష్టపరిహారాన్ని ప్రతివాదులకు చెల్లించాలని అప్పీలుదారుని ఆదేశించింది. ప్రస్తుత అప్పీల్‌లో మన ముందు సవాలు చేయబడినది ఈ ఉత్తర్వు ; మరియు అవే రెండు ప్రశ్నలు మన ముందు లేవనెత్తబడు తున్నాయి.

ఈ అప్పీల్‌ని నిర్ణయించే ఉద్దేశ్యంతో మేము ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదుగా 33C కింద సమర్థమైనదిగా భావిస్తాము మరియు లే–ఆఫ్ పరిహారం కోసం క్లెయిమ్ ప్రతివాదులు వేరువిధంగా దానికి అర్హులైతే లేబర్ కోర్టు స్వీకరించివుండేది . ఆ ఊహపై మేము నిర్ణయించాలని ప్రతిపాదిస్తున్న ప్రశ్న ఏమిటంటే , సంబంధిత కాలంలో అప్పీలుదారు యొక్క డివిజన్ ను మూసివేయడం అనేది లాక్–అవుట్‌గా పరిగణించబడుతుంది , అది లే–ఆఫ్ నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తుందని చెప్పవచ్చు. సెక్షన్ 33 A కింద ప్రతివాదులు గతంలో చేసిన ఫిర్యాదులో మేము ఇప్పటికే ఎత్తి చూపాము . 33A మూసివేత ప్రశ్న లాక్–అవుట్ అని లేబర్ కోర్ట్ నిర్ధారించింది మరియు అప్పీలుదారు చట్టం సెక్షన్ 33 A యొక్క నిబంధనలను ఉల్లంఘించలేదు. ప్రస్తుత దరఖాస్తులో కూడా ప్రతివాదులు చెప్పిన మూసివేత లాక్–అవుట్ అని అంగీకరించారు , అయితే లాక్–అవుట్ లే–ఆఫ్ యొక్క నిర్వచనం పరిధిలోకి వస్తుందని మరియు లేఆఫ్ పరిహారం కోసం వారి దావాకు ఆధారం అని పేర్కొన్నారు. మా నిర్ణయం కోసం ఈ విధంగా తలెత్తే ప్రశ్న: లాక్–అవుట్ సెక్షన్ 2 (kkk) కిందకు వస్తుందా. అది లే–ఆఫ్‌ని నిర్వచిస్తుందా?

సెక్షన్ 2(kkk) అంటే బొగ్గు , విద్యుత్ లేదా ముడి సరకు కొరత లేదా నిలువలు పేరుకుపోవడం లేదా యంత్రా లు చెడిపోవడం లేదా ఒక కార్మికునికి ఉపాధిని ఇవ్వడానికి ఏదైనా

ఇతర కారణాల వల్ల యజమాని వైఫల్యం , తిరస్కరణ లేదా అసమర్థత అని అర్థం. అతని పారిశ్రామిక సంస్థ యొక్క మస్టర్ రోల్స్‌లో పేరు ఉన్న మరియు తొలగించని పనివాడికి . నిర్వచనానికి వివరణ ఉంది, ఇది సెట్ చేయడం అనవసరం. నిర్వచనంలో పేర్కొన్న ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కారణాల వల్ల లే-ఆఫ్ జరుగుతుందని స్పష్టమవుతుంది. లే-ఆఫ్ అనేది బొగ్గు కొరత లేదా విద్యుత్ కొరత లేదా ముడి సరకు కొరత లేదా నిల్వలు పేరుకుపోవడం లేదా యంత్రాలు పనిచేయకపోవడం లేదా మరేదైనా కారణం కావచ్చు. నిర్వచనం సూచించే "ఏదైనా ఇతర కారణం" తప్పనిసరిగా ఇప్పటికే పేర్కొన్న కారణాలతో అనుబంధంగా లేదా సారూప్యమైన కారణం అని మేము భావిస్తున్నాము. నిర్వచనంలో పేర్కొన్న "మరేదైనా కారణం" మునుపటి కారణాలతో సమానంగా ఉండవలసిన అవసరం లేదని ప్రతివాదుల తరపున మా ముందు కోరడం జరిగింది , అయితే ఏ పాత్ర కోసం లే-ఆఫ్ జరిగిందో దానికి సంబంధించిన ఏదైనా ఇతర కారణాన్ని చేర్చాలి ; మరియు ఈ వాదనకు మద్దతుగా సెక్షన్ 25E(iii) ఆధారం ఉంచబడింది . సెక్షన్ 25E మూడు కేటగిరీల కేసులతో వ్యవహరిస్తుంది , ఒకవేళ అతను తొలగించబడినప్పటికీ అతనికి పరిహారం చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. వీటిలో ఒకటి నిర్దేశించబడిన సెక్షన్ 25E(iii); సమ్మె కారణంగా లేదా సంస్థలోని మరొక భాగంలోని కార్మికులు ఉత్పత్తి మందగించడం వల్ల తొలగింపు జరిగితే పరిహారం చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు. వాదన ఏమిటంటే , ఈ నిబంధనలో పేర్కొన్న లేయింగ్-ఆఫ్ మినహాయించబడింది, కానీ మినహాయింపు కోసం , ఇది సెక్షన్ 2 (kkk) యొక్క నిర్వచనాన్ని ఆకర్షించింది. మరియు లే-ఆఫ్ పరిహారం చెల్లించాల్సిన బాధ్యత యజమానిపై విధించబడుతుంది. సందేహం లేదు నిజం ; కానీ మేము చూడలేము- ఈ నిబంధనలో పేర్కొన్న కేసు "ఏదైనా ఇతర కారణం" తప్పనిసరిగా నిర్వచనంలో పేర్కొన్న మునుపటి కారణాలతో ఒకేలాగా ఉండాలి అనే అభిప్రాయానికి ఎలా విరుద్ధంగా ఉందో చూడలే ము. సంస్థ యొక్క ఒక భాగంలో సమ్మె లేదా ఉత్పత్తి మందగించినట్లయితే మరియు లే-ఆఫ్ పర్యవసానంగా ఉంటే , లే-ఆఫ్ కనుక జరిగిన కారణం నిస్సందేహంగా నిర్వచనంలో పేర్కొన్న కారణాలతో ఒకేలాగా ఉంటుంది. అందువల్ల, "ఏదైనా ఇతర కారణం" అనే వ్యక్తీకరణ నిర్వచనంలో పేర్కొన్న మునుపటి కారణాలకు సారూప్యమైన లేదా ఒకేలాంటి కారణం అని అర్థం చేసుకోవాలని మేము సంతృప్తి చెందాము. JK హోసియరీ ఫ్యాక్టరీ v. లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇంకొకరు AIR 1956 అలహాబాద్ 498 లో అలహాబాద్ హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం అది .

చట్టం ప్రకారం లాక్ అవుట్ అంటే ఏమిటో ఇప్పుడు పరిశీలిద్దాం. సెక్షన్ 2(1) లాక్-అవుట్ అంటే ఉద్యోగ స్థలం మూసివేయడం , లేదా పనిని నిలిపివేయడం లేదా యజమాని తన ద్వారా ఎంత మంది వ్యక్తులను నియమించినా కొనసాగించడానికి నిరాకరించడం అని నిర్వచిస్తుంది. వాణిజ్య వివాదాల చట్టం, 1929 (VII ఆఫ్ 1929) సెక్షన్ 2 (ఇ) లాక్-అవుట్ యొక్క నిర్వచనంలో ఉందని సూచించడం సంబంధితంగా ఉండవచ్చు. 2(ఇ), సెక్షన్ 2(1) కింద ప్రస్తుత నిర్వచనంతో పాటు . లాక్-అవుట్‌ను వివరించే అదనపు నిబంధనను కలిగి ఉంది , ఇది "వివాదం ఫలితంగా అటువంటి మూసివేత, తొలగింపు లేదా తిరస్కరణ సంభవిస్తుంది మరియు ఆ వ్యక్తులను బలవంతం చేయడం లేదా మరొక యజమానిని బలవంతంగా నియమించే వ్యక్తులకు సహాయం చేయడం కోసం ఉద్దేశించబడింది. అతను ఉద్యోగానికి సంబంధించిన నిబంధనలు లేదా షరతులను అంగీకరించాలి లేదా ప్రభావితం చేస్తాడు ". ఈ నిబంధన ఇప్పుడు తొలగించబడింది. అయినప్పటికీ, లాక్-అవుట్ యొక్క ముఖ్యమైన లక్షణం గణనీయంగా అదే విధంగా కొనసాగుతుంది. లాక్-అవుట్ సమ్మె యొక్క వ్యతిరేకతగా వర్ణించవచ్చు. ఉద్యోగులకు తమ పారిశ్రామిక డిమాండ్ల అమలు కోసం సమ్మె ఒక ఆయుధంగా ఉన్నట్లే , లాకౌట్ అనేది యజమాని తన దృక్కోణాన్ని చూడడానికి మరియు తన డిమాండ్లను ఆమోదించడానికి ఉద్యోగులను బలవంతపు ప్రక్రియ ద్వారా ఒప్పించడానికి అందుబాటులో ఉన్న ఆయుధం. పెట్టుబడికి మరియు శ్రమకు మధ్య జరిగే పోరాటంలో సమ్మె అనే ఆయుధం శ్రమకు అందుబాటులో ఉంటుంది మరియు అది తరచుగా ఉపయోగించబడుతుంది , కాబట్టి లాక్-అవుట్ ఆయుధం యజమానికి అందుబాటులో ఉంటుంది మరియు అతను ఉపయోగించగలడు. అయితే ఆయా పార్టీలు రెండు ఆయుధాలను ఉపయోగించడం తప్పనిసరిగా చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలకు లోబడి ఉండాలి. స్ట్రైక్‌లు మరియు లాక్-అవుట్‌లతో వ్యవహరించే అధ్యాయం V రెండు ఆయుధాల మధ్య వ్యతిరేకతను స్పష్టంగా తెస్తుంది మరియు ఈ రెండింటినీ తప్పనిసరిగా నిర్వర్తించాలి. అందువల్ల లాకౌట్ అనే భావన తప్పనిసరిగా లే-ఆఫ్ భావన నుండి భిన్నంగా ఉంటుంది మరియు వ్యాపారాన్ని మూసివేయడం అనేది సెక్షన్ 2(1), కింద లాక్-అవుట్ అవుతుంది. సెక్షన్ 2(kkk) కింద లే-ఆఫ్ పరిధిలోకి తీసుకురావడం అసాధ్యం . లేబర్ అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ గమనించినట్లు. ప్రెసిడెన్సీ జూట్ మిల్స్ కో. లిమిటెడ్ v. ప్రెసిడెన్సీ జూట్ మిల్స్ కో. ఎంప్లాయీస్ యూనియన్ [1952] LAC 62, లాక్-అవుట్ యొక్క ముఖ్యమైన లక్షణాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే దాని నిఘంటువు అర్థాన్ని గుర్తుంచుకోవచ్చు. నిఘంటువు అర్థం ప్రకారం .

లాక్-అవుట్ అంటే " కార్మికులకు సమిష్టిగా అంగీకరించాల్సిన షరతులపై తప్ప పనిని అందించడానికి యజమాని నిరాకరించడం".

స్థూలంగా లే-ఆఫ్ అనేది సాధారణంగా కొనసాగుతున్న వ్యాపారంలో జరుగుతుంది , అయితే లాక్-అవుట్ అనేది వ్యాపారాన్ని మూసివేయడం. సెక్షన్ 2(kkk) లో పేర్కొన్న కారణాల వల్ల లే-ఆఫ్ విషయంలో యజమాని ఒకరు లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మంది కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించలేరు. లాక్-అవుట్ విషయంలో , యజమాని వ్యాపారాన్ని మూసివేస్తారు మరియు సెక్షన్ 2 (kkk) పేర్కొన్న కారణాలతో సంబంధం లేని కారణాల వల్ల మొత్తం కార్మికులను లాక్ -అవుట్ చేస్తారు. ఆ విధంగా రెండు భావనల స్వభావం పూర్తిగా భిన్నమైనది మరియు వాటి పర్యవసానాలు కూడా అంతే. లే-ఆఫ్ విషయంలో యజమాని లు చట్టం యొక్క సెక్షన్లు 25(C) , (D) మరియు (E); అందించిన విధంగా పరిహారం చెల్లించవలసి ఉంటుంది . కానీ లాక్-అవుట్ విషయంలో ఈ బాధ్యత అమలు చేయబడదు. లాక్-అవుట్ కేసుల్లో యజమాని యొక్క బాధ్యత లాక్-అవుట్ సమర్థించబడిందా మరియు చట్టబద్ధమైనదా లేదా అనే దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది ; కానీ బాధ్యత ఏమైనప్పటికీ, లే-ఆఫ్ పరిహారం చెల్లింపుకు వర్తించే నిబంధనలు లాకౌట్ కేసులకు వర్తించబడవు. అందువల్ల, ప్రస్తుత కేసులో లాక్-అవుట్ అనేది లే-ఆఫ్ కాదని మరియు అప్పీలుదారు నుండి ఎటువంటి లే-ఆఫ్ పరిహారాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి ప్రతివాదులు అర్హులు కాదని మేము భావిస్తున్నాము. యాదృచ్ఛికంగా, లాక్-అవుట్ పూర్తిగా సమర్థించబడిందని ఈ కేసు యొక్క పరిస్థితులు స్పష్టంగా చూపిస్తున్నాయని మేము జోడించాలనుకుంటున్నాము. అప్పీలుదారు మేనేజర్‌పై హింసాత్మకంగా దాడి చేశారు మరియు దిగువ డివిజన్‌లో పనిచేస్తున్న ఇతర సిబ్బందిని ప్రతివాదులు బెదిరించారు. అటువంటి సందర్భంలో అప్పీలుదారు తన కార్మికులను లాక్ అవుట్ చేస్తే, ప్రతివాదులు దాని ప్రవర్తనపై ఎటువంటి ఫిర్యాదు చేయలేరు.

ఫలితంగా అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది , లేబర్ కోర్ట్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వును రద్దు చేసి , ప్రతివాదులు సెక్షన్ 33 (C) కింద దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదు కొట్టివేయబడింది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఉత్తర్వు లేదు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.